

steren og gaaer ud paa at bevilge et Beløb af 1,500 Rbd. til Dr. theol. Kalkar, der er Halvdelen af den af ham forlangte Sum til en toaarig Visitationsreise i Grønland, samt til alle de med et saadant Foretagende forbundne Reiseudgifter. Udvalgets Fleertal har i Betænkningen faa omstændelig udtalt sig om dette Punkt, at jeg ikke finder Anledning til at tilføie Vibere; kun skal jeg bemærke, at de væsentligste Betæneligheder, man har fundet derved, deels have været begrundede i den dertil ubseete Mand's Alder, deels i at han ikke er Sproget mægtig og deels i de Forhold, der for Tiden finde Sted i Grønland og som medføre, at Tidspunktet ikke er gunstig valgt. Den hviderede Minister har imidlertid i den stedsfundne Konference underrettet Udvalget om, at en af de væsentligste Grunde, hvorfor han ønskede en saadan Visitationsreise, var den, at det vilde være ønskeligt at komme til Kundskab om, hvorvidt man var istand til at afhjælpe Vanskeligheden ved at skaffe Missionairer til Grønland derved, at man fik Missionairer blandt selve de Indfødte; dette Argument har Udvalgets Fleertal ikke kunnet nægte megen Betydning, og det har derfor subsidiairt stillet det Underændringsforslag, at Ministeriet skulde have frit Valg med Hensyn til den Mand, der skulde gjøre denne Reise, hvorimod Ministeriet, dersom dets Forslag vedtoges, vilde være bundet til den i Forslaget nævnte Mand. Jeg skal endnu kun bemærke, at Udvalgets Fleertal altsaa principalt maa fraraade at bevilge Summen, men subsidiairt stiller den aldeles frit til Ministerens Raadighed.

Slytte: Udvalgets Fleertal har ikke fundet sig besjætt til at gaae ind paa det under Nr. 15 af Ministeren stillede Forslag. Da jeg ikke kan følge Udvalget i den Betragtningensmaade, det har gjort gjældende i Betænkningen, hvad enten jeg seer hen til Sagen i og for sig eller den hæderlige Personlighed, som er nævnt i Forslaget, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger. Det er vistnok gaaet mange af de ærede Medlemmer af Thinget som mig, at de have fundet, at man i Sager, for hvilke Spørgsmaal af dyb Betydning ligge til Grund, har en Tendens til at gjøre

Sparksomhedshensynet for meget gjældende, idet man trænger Hovedsagen tilbage og stiller det finantsielle Hensyn i Forgrunden. Noget Vignende er efter min Mening Tilfældet med Hensyn til det foreliggende Forslag, og jeg skal derfor tillade mig at bemærke, at Enhver, der har nogen Medfølelse for sin Næste, dog maa tillægge den foreliggende Sag stor Betydning, idet det gjælder en Befolkning af omtrent 10,000 Menneffer, som staae under den danske Krone og det danske Scepter, og vistnok have ligesaa god Berettigelse til at nyde Godt af Christendommens Oplysning og de Goder, den fører med sig, som Befolkningen hjemme i Norderlandet. Jeg troer, at den grønlandske Mission er saa vigtig, at det er fuldkommen besjætt og en Pligt for Ministeriet at tage sig varmt af Sagen, da det ikke kan nægtes, at Missionens Fremme i Grønland efter de Oplysninger, som ere komne til vor Kundskab, lader Meget tilbage at ønske. Det er saaledes vistnok rigtigt, naar den hviderede Minister, efter Konference med Sjællands Biskop, har bragt Sagen frem, og naar de da ere blevne enige om, at en Generalvisitation er det hensigtsmæssigste Middel til at naae Maalet, saa troer jeg ogsaa, at det maa vinde Anerkjendelse, at Sjællands Biskop har henvendt sig til den fremragende Mand, som er Formand for det danske Missionsfælleskab, nemlig Dr. theol. Kalkar, en Mand, hvis store Fortjenester af Ordets Udbredelse, hvis varme Nidjærhed og Interesse for Missionen er almindelig anerkjendt ikke blot her i Landet, men ogsaa i Udlandet, saa at man vel kan sige, at han har erhvervet sig et europæisk Navn. Det synes nu, saa forekommer det mig, naturligt, at det ærede Fleertal i Udvalget, naar en saadan Kapacitet som Dr. Kalkar tilbyder sin Tjeneste, vilde gribe til med begge Hænder for at benytte hans Virksomhed og Kræfter og ikke, som steet er, af Grunde, som, jeg kan ikke nægte det, ikke kunne billiges eller findes fyldestgjørende, vise hans Tilbud fra sig. Det er fornemmelig Dr. Kalkars Ukyndighed i det grønlandske Sprog, hvoraf man vil udlede den Mislighed, at han kun paa anden Haand kan virke, der har fremkaldt den Betænelighed, som Udvalgets Fleertal har fremsat. Men jeg kan ikke fatte, hvorledes Udvalget, tvertimod hvad Dr. Kalkar har